

افشاگری علیه رژیم استبدادی دست نشاندۀ امپریالیسم وارد مرحله بالاتری میشود

این ارزیابی که چهره ضد خلقی و ضد مردم و کراتیک رژیم و وابستگی آنرا به امپریالیسم نشان میدهد، همانند آن قضایاتی است که ما بنویس خود طی تمام دوران این حکومت جایتکار و خیانت شعار در باره آن سخن گفته ایم.

در اسناد منتشره از جانب نیروهای ضد استبدادی فغان مردم از جور رژیم بر آسمان بلند است. در اطلاعیه‌ای از منوع شدن موعظه در مسجد، در اطلاعیه دیگر از توطئه های دستگاه رژیم برای فشار مالی و شغلی و مسکن و بهداشتی بر مردم، در اطلاعیه دیگر از دخول عدوانی گارد سلطنتی و کوماندهای سواک به خانه مردم و تهاجم بر مجلس و عطف بمناسبت عید قربان، و مجروح کردن بیش از ۳۰۰ نفر سخن می‌رود و در پایان گفته میشود: «قرنها پیش پایی پنهان آنها انسان قربانی می‌نمودند و اکنون نیز دستگاه استبدادی برای پاسداری سلطه بیگانه بابت رسم دوران بربریت بازگشته است». دانشجویان دانشگاه تهران بدنایال اعتصاب عمومی و تعطیل دانشگاه، طی نامه سرگشاده‌ای خبر میدهند که رژیم از غلظت ارتجاعی و شدت وحشت از مردم حتی کتاب فروشی و کتابخانه حوی «کتابهای تأیید شده از طرف دستگاه سانسور» را غارت نموده و یزباله دان دنباله در صفحه ۲

ارزیابی های این اسناد را در باره برخی مسائل حاد جنبش بنظر خوانندگان خود برساند.

حکومت ناحق و نامشروع و بیرون از جامعه

یکی از عمده ترین مسائلی که در اسناد منتشره از جانب نیروهای ضد استبدادی برونش متعکس گردیده شرح پیدایش رژیم استبدادی و سقوط آن در قمار تاج و منجانب خیانت و وطن فروشی است.

«اتحاد نیروهای جبهه ملی ایران» در اعلامیه ۱۹ آذر می‌نویسد: «بسیست و چهار سال پیش که حکومت قانونی در ایران سرنگون شد، وضع اجتماعی و سیاسی کشور ما به حالتی در آمد که یاد آور نظامهای دیکتاتوری نفرت آفرین قبل از جنگ دوم جهانی گردید ... حکومت در ایران از وظیفه اساسی خود بدور افتاده است و پیوند های آن با دیگر نهاد های جامعه گسسته شده و بصورت یک دستگاه استبدادی، زیر سلطه بیگانه که فاقد هر نوع حقانیت و مشروعیت میباشد در آمده است ... اکنون حکومت در ایران همچون دستگاهی بیرون از جامعه و بیرون از همه ارزشها و نهادهای اجتماعی میباشد که با تکیه بر بنگاههای اقتصادی وابسته به سرمایه داری بیگانه برای تاراج ثروت های خداداد ایران گامشده شده است».

برامواج حوادث اخیر کشور ما که یک دوران ظلمانی بیست و چهار ساله پراوردترین استبداد ها را از سر گذرانده، همه اقواب، سازمانها و شخصیت های ملی و دموکراتیک فعالیت سیاسی خود را تشدید کرده اند. آنها ضمن انواع مبارزات در داخل و خارج کشور دهها نامه، اطلاعیه، اظهارنامه و اسناد دیگر بخش کرده اند که بیانگر واقعیت وضع اسف انگیز امروز کشور و افشاگرسیلی رژیم است. «مردم» سوخند می‌شمارد برخی

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

پیروز باد نبرد پیگیر طبقه کارگر برای بهبود زندگی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی

بیشتر، انضباط بیشتر و کارائی بیشتر در افزایش تولید و بهبود کیفی آن نشان دهد، در انجام این دستور بود که «آئین نامه انضباطی» بمنزله شالشی در دست کارفرمایان و وزارت کار برای محروم کردن کارگران بوجود آمد و ماده ۲۳ قانون کار عملاً کارگران را بیکس شدن، بمرزات این تدابیر شیطانی و نظارت آن فشار مأموران سواک نیز بصورت اخراج، حبس و حتی قتل کارگران مبارز زیر عنوان «افراد ناآرام» بیشی گرفت. هدف همه این اقدامات اهریمنی تشدید بهره کشی و جلوگیری از مبارزات و زحمات کارگران بود. از سوی دیگر علیرغم این چاره جوئیها مبارزات کارگران بشکال گوناگون بخصوص بصورت اعتصابهای بی دریی در مراکز کارگری دامنه و گسترش بیشتری یافت و اتحاد و همبستگی کارگران به مرحله عالی تری قدم گذاشت.

در این باره مجله «تهران اکونومیست» ارگان سرمایه داران بزرگ ایران فریاد برآورد که احزاب منفی و «خرابکار» پس از شکست در میدان سیاسی خود را در بین کارگران گسترش داده اند و باین دلیل است که تظاهرات اعتراضی و اعتصابات و کند کاری زیر عنوان باصطلاح افزون شدن در انجام میگردد؛ مندرجات تهران اکونومیست بهترین گواه بر این است که علیرغم سیاست سکوت سواک فرموده روزنامه ها و بطور کلی رسانه های گروهی در باره مبارزات کارگری، پیکار طبقه کارگر علیه طبقات ستمگر و رژیم حافظ منافع پلید آنها ادامه دارد و تشدید میشود. در بیشتر اعتصابات هنگامی که مأموران سواک عده ای از کارگران مبارز را توقیف یا کاره مایان آنها را از کار اخراج میکنند همبستگی کارگران برای بازگرداندن رفقای خود کمک بخوانده های آنها بنحو چشمگیری نمایان میشود. بعنوان نمونه از اقدام کارگران چاپخانه های تهران بجمع آوری مبالغی بیش از صد هزار تومان برای پانزده نفر کارگر اخراجی از چاپخانه ۲۵ شهریور یاد میکنیم.

مبارزه صنفی طبقه کارگر در شرایط سیاسی امروز کشور ما قتهای مبارزه اقتصادی نیست. قطع نظر از مبارزه مستقیم سیاسی قشری از کارگران که در نبردهای ضد استبدادی و استقلال طلبانه قشرهای دیگر جامعه ما شرکت میکنند، خود عامل مهمی برای پیدایی و آگاهی سیاسی آنها و ضربت محکمی بر پیکر رژیم خود کانه است. در هر اعتصابی مأموران رژیم بپیری کارفرمایان با سلاحهای گرم و سرد میشتابند و زحمات کارگران را مشروب، زندانی و در موازاتی بقتل میرسانند. در کمیسیونهای باصطلاح رفع اختلاف نماینده دولت همواره در کنل نماینده کار فرما قرار میگیرد. در این جریان است که کارگران به ماهیت رژیم پی میبرند و مبارزه اقتصادی خصلت سیاسی بخود میگیرند. رژیم استبدادی که در رأس آن شاه دیکتاتور قرار دارد در مقابله با دیگر مخالفتها، سیاسی خود میدان عمل گسترده تری دارد. اما جنبش طبقه کارگر را که از جهت اجتماعی در حال پیشرفت، و از جهت اقتصادی طبقه ایست که نقش حیاتی در جامعه دارد، قادر نیست سرکوب کند. رژیم بغوی آگاه است که اگر اتحاد و همبستگی کارگران ایران همه گیر شود، با هیچ نیروی ترمیزان با آن مقابله کرد. تجربه نشان داده که در مقابل اعتصابهای یک پارچه، سازمان یافته و پایدار، ناچار کارفرمایان بقتل نشینی دست میزنند و بقبول تمام یا بخشی از درخواستهای کارگران تن در می دهند. رژیم کوشش دارد از یکسو از اتحاد کارگران در درون یک واحد صنعتی، از اتحاد

نبرد طبقه کارگر بویژه در سالهای اخیر از حد و تشکل و همبستگی گسترش و کیفیت نوری بیکار طبقه ای زحمتکش علیه جور و ستم بهره حکومت آنها با تشکل و همبستگی بیشتری ندهد. تظاهرات ترور و اختناق و تهاجم به گریه های ستمدیدی هیچکدام نتوانسته است آتش یونها زحمتکش را که وحشیانه استثمار میشوند کند. از یکسو رژیم کارگر کش سرمایه داران دارای بزرگ با وضع «قوانین» و «آئین نامه های» و تبدیل کارخانه ها و کارگاه ها بچولانگه سواک و گارد ویژه، کوشش میکند تا میزان بی را بهیای آخرین رفق کارگران بالا برد و از گرسنگی زحمتکش برای دفاع از حقوق خود و همبستگی آنها در میدان نبرد طبقاتی افزون تر شاه از کنفرانس نهم ملی کار، بعنوان مظهر دیکتاتوری سرمایه داران، بزرگ وابسته به سم در پیام خود خواست که: «با ارائه راه مناسب و منطقی مزد و بهره وری کار را بیش از بهم نزدیک و مرتبط سازند تا کارگر دلسوزی

ارزۀ دانشجویان آگاهدل ایران ادامه دارد

در ماههای اخیر دانشجویان دانشگاه های ایران با تشکيل اجتماعات و تظاهرات تلف و عدم حضور خود در کلاسها، تظاهرات راض بروش ضد دانشجویی رژیم دست به تماش سیاسی پر نفرت علیه رژیم منفور بندهای زده اند. رژیم بمنظور درهم شکندن تماش متحد و همبسته که بیش از پیش به چهره کره ی بر می افکند، با ایجاد سات صغری اجباری، بنام گروههای تلف مردم در تهران و شهرستانها انعکاس اخبار در رادیو و تلویزیون، به سبک شاهانه خاص خود، جاز و جیبال گوشخراش بی راه انداخته است. شاه سرانجام همسر خراب بعنوان ریاست عالی؛ دانشگاه تهران در این ر حالات داده تا از عوام ریبی این بانو بسود امد خود استفاده کند. معلوم میشود مقاومت برانه دانشجویان، شامرا که میخواهد مدعی بد کار اجراء و حقوق بشر، در کشوری که ر چکمه اوست بکلی عاری از نص است (۱) فت بر ملا میکند و این مقاومت با تمام لاهلای گوناگون عمل رژیم تا نگارش این لور ادامه دارد. ما مردم های گرم خود را دانشجویان مقاوم ابلاغ میکنیم و میگوئیم: نرن شیوه مبارزه آن شیوه ایست که برای قی مفهوم و پیگیر و برای رژیم رسوا بنده و افتخار گست. سرسختی در چنین لارزه جمعی و منطقی قاصر است راه را به یگشاید. با پرهیز از روش های حادثه یانه و بی سرانجام و با مقاومت در مبارزه اساسی اصولی بر ضد رژیم بساط استبداد راه را بر چنینی به همراه دیگر صفوف مبارزان د رژیم، نبرد ضد استبداد را به قشر های ه پنازه ای سرایت همیم و عرصه را بر حاک دوران تنگ سازیم!

زلزله در زرنده کرمان

زلزله ای که روز ۲۹ آذر، زرنده کرمان را بلرزده در آورد، خسارات جانی و مالی فراوانی وارد ساخت. تعداد کشته شدگان تا ۱۵۰۰ نفر و زخمی شدگان بیش از چندین هزار نفر است. روستا های زیادی با خاک یکسان شدند، خانه ها، مزارع و احشام روستاییان از میان رفت و هزاران خانوار همه دار و ندار خود را از دست دادند. بیشترین خسارت مربوط به روستا ها و بخش قدیمی شهر زرنده است که ساختمانها خشت و گل بوده است.

آپوه دولت مسئولین امر مدعی انجام آن هستند، مانند همیشه برخی اقدامات غیر کافی، صوری و تشریفاتی است؛ باز دید شاه و فرح از مناطق زلزله زده که هیچ فردی از مردم دوا نمیکند، اقدامات سازمان درباری شیر و خورشید سرخ، واحد های نیروی مسلح شاهنشاهی، ژاندارمری، بهداری و گروههای کمک های اولیه و درمانی که مجموع کمک آنها جز تقسیم مقداری غذا و تعداد اندکی چادر و پتو و بخاری، انتقال عده ای از زخمی شدگان به بیمارستانهایی که خود تخت کافی در اختیار ندارند و بیرون کشیدن اجساد از زیر آوار با تأخیر فراوان، نیست.

تجربه گذشته نشان داده است که در جریان چنین حوادث تأسف باری، سازمان های درباری و دولتی مربوطه، هندی جز زدی و تلف و لیس اعتبارات و کمکهای داوطلبانه که قاعدتاً باید به مصرف بهبود و جبران زیان های وارده و بازسازی ویرانه ها برسد، ندارند. بهمین جهت همیشه سالها میگذرد، ویرانه ها بر جای میمانند و خانواده های خسارت دیده ناگزیر از ترک زادگاه و کوچیدن به سایر نقاط کشور در طلب لقمه ای نان میشوند. این بار نیز بیرکت این رژیم غارتگر و ضد مردمی جز این نخواهد شد. وقتی بنا بنوشته روزنامه های تهران، ساختمان یک خیابان در پایتخت طی سال انجام نیشود، سرنواشت روستاهای دور افتاده ویران معلوم است. بهمه خانواده هایی که عزیزان خود را در جریان این حادثه شوم از دست داده اند، «مردم» صمیمانه تسلیت میگوید.

یهودائی دیگر در «اوپک»

۵۰ - مین کنفرانس سازمان کشورهای صادر کننده نفت «اوپک» توانست در باره مهم ترین مسئله ضرور کار خود اتخاذ تصمیم نماید. این کنفرانس روزهای ۲۹ و ۳۰ آذر (۲۰ و ۲۱ دسامبر) در کاراکاس پایتخت ونزوئلا تشکیل گردید. نمایندگان لیبی، الجزایر، عراق و بنجریه بحق خواستار افزایش ۱۵ تا ۲۳ درصد به قیمت های نفت از اول ژانویه ۱۹۷۸ بودند. نماینده ونزوئلا نیز ضرورت افزایش ۵ تا ۸ درصد به قیمتهای جاری نفت خام را خواستار گردید. رئیس جمهور ونزوئلا در تطق افتتاحیه خود چنین خاطر نشان ساخت: ونزوئلا همسایدار است و به قصد جلوگیری از توطئه ای که برای ایجاد تفرقه در داخل اوپک ترتیب داده شده روش اعتدالی دارد. با این حال زیان وارده به اعضاء اوپک از قبیل تورم و گرانی، که مبلغ آن تنها طی سال گذشته به ۲۵ میلیارد دلار بالغ شده، و وضعی که هم اکنون جریان دارد ایجاب میکند قیمتهای نفت افزایش داده شود. در غیر اینصورت همه اعضاء اوپک متضرر خواهند بود.

باوجود است اظهارات و دلایل باانع کنند بسیار دیگری که در کاراکاس ارائه شد، معذک کنفرانس اوپک نتوانست به تصمیم افزایش قیمت ناقل آید. قیمت نفت خام عملاً در سطح سال ۱۹۷۷ برای شش ماهه اول سال ۱۹۷۸ ثابت باقی نگاه داشته شد و بررسی افزایش قیمت نفت به اجلاس دیگری، که «اوپک» در ژوئن سال آینده تشکیل خواهد داد، موکول گردید. بدینسان غریب امپریالیستی اکنون می تواند ادعا کند، که اگر نه همه توطئه آن در ثابت نگاه داشتن قیمت نفت برای سال ۱۹۷۸ ولی لا اقل قسمتی از این توطئه بدستکاری رژیم های مترجم و دست نشاندۀ عربستان سعودی و ایران عملی شده است.

در عربستان سعودی دولت فتودال - قبیله ای خالد - فهد متفق خود را دارد. فهد و یمنی پنهان نمی کنند که مجری دستورات امپریالیسم و کارتل نفت هستند. آنان یهوداهای شناخته شده اند و احتیاجی هم به پوشاندن خیانت خود به مصالح ملی کشور خویش و ملل عربی نه دیدند و نامی بینند. پرداختن به نقشی که دولت عربستان سعودی و زمامداران آن در اوپک ایفا کرده و میکنند توضیح و اضحات است. آنچه شاید احتیاج به توضیح داشته باشد، نقش شاه و آموزگار است. این توضیح نیز، نه از آن جهت ضرور است